

VISŲ MIRUSIŲ TIKINČIŲJŲ PAMINĖJIMAS (VĖLINĖS)

Pelnytu gyriumi išgarsinusi savo sūnus, kurie jau pasiekė dangiškąją šlovę, šiandien Bažnyčia savo maldomis siekia padėti tiems savo nariams, kurie skaistyklos ugnyje su nekantrumu laukia to laiko, kai danguje galės susitikti su palaimintaisiais.

Šv. Odonas, ketvirtasis garsaus Kliuni vienuolyno abatas, XI a. įvedė praktiką, greitai paplitusią visame pasaulyje, – švęsti mirusiųjų minėjimo dieną. Šią dieną kunigams leidžiama aukoti trejas Mišias. Siekdama išvaduoti vėles iš skaistyklos, Bažnyčia padidina skaičių aukojimų, iš kurių ji visada visiems savo nariams semia gausių atpirkimo vaisių.

PIRMOSIOS MIŠIOS

Introitus

4 Esdr. 2, 34 et 35. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Ps. 64, 2–3. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Ierúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Collecta

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redéptor: animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatió nibus consequántur: Qui vivis et regnas...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. (1 Cor. 15, 51–57)

Introitas

4 Est 2, 34 ir 35. Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

Ps 64, 2–3. Tau, Dieve, pritinka giesmė Sione, ir tau reikia ištesėti įžadus Jeruzalėje. Išklausk mano maldą, pas tave tenueina kiekvienas kūnas.

Kolekta

Dieve, visų tikinčiųjų Kūrėjau ir Atpirkėjau, atleisk savo tarnų ir tarnaičių vėlėms visas jų nuodėmes, kad jos per mūsų karštas maldas galėtų įsigyti tuos atlaidus, kurių visada taip troško. Kuris gyveni ir viešpatauji...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško korintiečiams.

Fratres: Ecce, mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgámus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrupti: et nos immutábimur. Opórtet enim corruptibile hoc induere incorruptiónem: et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Graduale

4 Esdr. 2, 34 et 35. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Ps. 111, 7. **V.** In memória ætérna erit iustus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium ab omni vínculo delictórum. **V.** Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere iudícium ultiónis. **V.** Et lucis ætérnæ beatitúdine pórfrui.

(1 Kor 15, 51–57)

Broliai: Štai aš jums atskleidžiu paslaptį: nors mes ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti, – staiga, viena akimirka, gaudžiant paskutiniam trimitui. Trinitas nuaidės, ir mirusieji bus prikelti jau negendantys, ir mes būsime pakeisti. Juk reikia, kad šis gendantis kūnas apsiliktų negendamybe, šis marus kūnas apsiliktų nemarybe. Kada šis gendantis apsiliks negendamybe ir šis marus apsiliks nemarybe, tuomet išsipildys užrašytas žodis: „Pergalė sunaikino mirtį! Kurgi, mirtie, tavoji pergalė? Kurgi, mirtie, tavasis geluonis?!“ Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės jėga – įstatymas. Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Gradualas

4 Est 2, 34 ir 35. Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

Ps 111, 7. **V.** Teisusis bus minimas amžinai; pikto kalbų nebebijos.

Traktas

Išrišk, Viešpatie, visų mirusių tikinčiųjų vėles iš visokių nusikaltimų pančių. **V.** Ir Tavo malonei padedant, tebūna jos vertos išvengti bausmės nuosprendžio. **V.** Bei džiaugtis amžinosios šviesos palaima.

Sequentia

Dies iræ, dies illa
solvēt sæclum in favilla:
teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!
Tuba, mirum spargens sonum

per sepulcra regionum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupēbit et natura,
cum resurget creatura,
iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
inde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
quidquid latet, apparebit:
nil multum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
quem patronum rogaturus,
cum vix iustus sit securus?
Rex tremendæ maiestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.
Recordare, Iesu pie,
quod sum causa tuæ viæ:
ne me perdas illa die.
Quærens me, sedisti lassus:
redemisti Crucem passus:
tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ultionis,
donum fac remissionis
ante diem rationis.

Sekvencija

Diena rūstybės, diena toji
pavers pasaulį į pelenus,
kaip liudija Dovydas ir Sibilė.
Koksai bus drebėjimas,
kai ateis teisėjas,
visus griežtai ištirsiantis!
Trinitas, skleidžiąs nepaprastą gar-
są
visų kraštų kapuose,
sušauks visus priešais sostą.
Mirtis ir gamta nustėrs,
kai prisikels kūrinys,
turintis atsakyti teisiančiam.
Atneš prirašytą knygą,
kurioje bus viskas,
už ką pasaulis teisiamas.
Tad kai teisėjas atsisės,
visa, kas slapta, pasirodys,
niekas neliks nenubausta.
Ką aš vargšas tada sakysiu?
Ką šauksiuos užtarėju,
kai ir teisis bus vargiai saugus?
Baisios didybės Karaliau,
kurs už dyką gelbsti žūstančius,
gelbėk mane, gerumo šaltini.
Atmink, malonūs Jėzau,
kad esu Tavo kelio priežastis,
nepražudyk manęs tą dieną.
Ieškodamas manęs, prisėdai pavar-
gęs,
atpirkai kančia ant kryžiaus –
toks vargas tenebūna veltui.
Teisingai baudžiantis teisėjau,
suteik atleidimo dovaną
dar prieš ataskaitos dieną.

Ingemisco, tamquam reus:
culpa rubet vultus meus:
supplicanti parce, Deus.
Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae:
sed tu bonus fac benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta,
et ab hoedis me sequestra,
statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis:
voca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis:
gere curam mei finis.
Lacrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla
iudicandus homo reus.
Huic ergo parce, Deus:

Pie Iesu Domine,
dona eis requiem. Amen.

Evangelium

Sequentia sancti Evangelii secundum Ioannem. (Ioann. 5, 25–29)

In illo tempore: Dixit Iesus turbis Iudaeorum: Amen, amen, dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mortui audient vocem Filii Dei: et qui auferint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetipso, sic dedit et Filio habere vitam in semetipso: et potestatem dedit ei iudic-

Dejuoju lyg kaltinamasis,
kaltė nurausvina man veidą,
atleisk maldaujančiam, Dieve.
Tu išrišai Mariją
ir išklausei plėšiką,
o ir man davei viltį.
Mano maldos nevertos,
bet Tu, gerasis, būk maloningas,
kad nedegčiau amžinoj ugny.
Suteik vietą tarp avių
ir atskirk mane nuo ožių,
pastatydamas į dešinę pusę.
Įrodęs prakeiktųjų kaltę,
karštoms liepsnoms pasmerkęs,
pašauk mane su palaimintaisiais.
Meldžiu parpuolęs ir sulinkęs,
sutrinta į pelenus širdimi,
pasirūpink mano galu.
Ašarų pilna toji diena,
kai prisikels iš pelenų.
Kaltas žmogus teismui;
tad atleisk šiems (mirusiems), Dieve.
Gerasis Viešpatie Jėzau,
suteik jiems atilsį. Amen.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 5, 25–29)

Anuo metu: Jėzus kalbėjo žydų minioms: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateis valanda, – ir dabar jau yra, – kada mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą, ir kurie išgirs, tie atgis. Kaip Tėvas turi gyvybę pats savyje, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę pačiam savyje. Jis taip pat

cium fácere, quia Fílius hóminis est. Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monuméntis sunt, áudient vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui vero mala egérunt, in resurrectiónem iudícii.

Offertorium

Dómine Iesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctorum de poenis inférni et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchæl repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promísisti et sémini eius. **V.** Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promísisti et sémini eius.

Secreta

Hóstias, quæsumus, Dómine, quas tibi pro animábus famulórum famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut, quibus fídei christiánæ méritum contulísti, dones et præmium. Per Dominum nostrum...

Præfatio defunctorum

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque

suteikė jam galią teisti, nes jis – Žmogaus Sūnus. Nesistebėkite, kad ateis valanda, kai visi gulintieji kapuose išgirs jo balsą. Kurie darė gera, prisikels gyventi, kurie darė bloga, prisikels stoti į teismą.“

Ofertorijus

Viešpatie Jėzau Kristau, garbės Karaliau, išvaduok visų mirusių tikinčiųjų vėles iš pragaro bausmių ir iš gilios bedugnės. Išvaduok jas iš liūto nasrų, kad nepagrobtų jų požemis, kad neprapultų tamsybėse, bet šventasis vėliavnešys Mykolas teįveda jas į šventąją šviesą, * kurią kadaise pažadėjai Abraomui ir jo sėklai. **V.** Viešpatie, atnašaujame aukas ir maldas Tavo šlovei. Priimk jas už vėles, kurias šiandien prisiimename. Leisk joms, Viešpatie, pereiti iš mirties į gyvenimą, kurią kadaise pažadėjai Abraomui ir jo sėklai.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, pažvelk maloningai į auką, kuri Tau už Tavo tarnų ir tarnaičių vėles aukojama, kad tie, kuriems davei krikščionių tikėjimo nuopelnus, gautų ir atlyginimą. Per mūsų Viešpatį...

Gedulingoji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir

grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. In quo nobis spes beátæ resurrectionis effúlsit, ut, quos contrístat certa moriéndi condíció, eósdem consolétur futúrá immortalitátis promíssio. Tuis enim fidélibus, Dómine, víta mutátur, non tóllitur: et, dissolúta terréstris huius incolátus domo, ætérna in cælis habitátio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominationíbus cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes: Sanctus.

Communio

Esdr. 2, 35 et 34. Lux ætérna lúceat eis, Dómine: Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. **V.** Requiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Postcommunio

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio proficiat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuæ redemptionis fácias esse partícipes: Qui vivis et regnas...

visur dēkotume, Viešpatie, šventasis Tēve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Jame mums nušvito palaiminto prisikėlimo viltis, kad liūdėdami dėl tikros būtinybės mirti, būtume paguosti būsimio nemirtingumo pažado. Juk Tavo tikintiesiems, Viešpatie, gyvenimas pakeičiamas, bet ne atimamas, o sugriuvus šio žemiškojo gyvenimo namams, paruošiamas amžinas būstas danguje. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Est 2, 35 ir 34. Amžinoji šviesa jiems tešviečia, Viešpatie, su tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras. **V.** Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia su tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras.

Postkomunija

Prašančiųjų maldos, Viešpatie, tegul būna naudingos Tavo tarnų ir tarnaičių vėlėms: išvaduo­k jas iš visų nuodėmių ir padaryk savo atpirkimo dalininkėmis. Kuris gyveni ir viešpatauji...

ANTROSIOS MIŠIOS

Introitus

4 Esdr. 2, 34 et 35. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Ps. 64, 2–3. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Ierúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Collecta

Deus, indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum refrigerií sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio libri Machabæórum. (2 Mach. 12, 43–46)

In diébus illis: Vir fortíssimus Iudas, facta collatióne, duódecim mília drachmas argénti misit Ierosólymam, offérri pro peccátis mortuórum sacrificium, bene et religióse de resurrectióne cógitans, nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúos speráret, supérfluum viderétur et vanum oráre pro mórtuis: et quia considerábat, quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo et salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

Introitas

4 Est 2, 34 ir 35. Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

Ps 64, 2–3. Tau, Dieve, pritinka giesmė Sione, ir tau reikia ištesėti įžadus Jeruzalėje. Išklausk mano maldą, pas tave tenuaina kiekvienas kūnas.

Kolekta

Dieve, gailėstingasis Viešpatie, duok savo tarnų ir tarnaičių vėlėms atgaivos vietą, ramybės palaimą ir šviesos spindėjimą. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš antrosios Makabėjų knygos. (2 Mak 12, 43–46)

Anomis dienomis: Tvirtasis vyras Judas, surinkęs iš savo kareivių du tūkstančius sidabrinių drachmų, nušuntė į Jeruzalę, kad būtų parūpinta atnaša už nuodėmę. Tai darydamas, jis elgėsi gerai bei kilniai ir turėjo mintyje mirusiųjų prisikėlimą. Iš tikrųjų, jeigu jis nebūtų laukęs, kad žuvusieji prisikels, būtų buvę ne-naudinga ir kvaila melstis už mirusiųsiuosius. Be to, jis suvokė, kad nepaprastai garbingas atlygis laukia tų, kurie užmiega dievotai – tai šventa ir dievota mintis. Todėl jis ir darė auką už mirusiųsiuosius, kad jie būtų

Graduale

4 Esdr. 2, 34 et 35. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Ps. 111, 7. **V.** In memória ætérna erit iustus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium ab omni vínculo delictórum. **V.** Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere iudícium ultiónis. **V.** Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia

Dies iræ, dies illa
solvat sæclum in favílla:
teste David cum Sibýlla.
Quantus tremor est futúrus,
quando iudex est ventúrus,
cuncta stricte discussúrus!
Tuba, mirum spargens sonum

per sepúlcrá regiónum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupébit et natúra,
cum resúrget creatúra,
iudicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
in quo totum continétur,
inde mundus iudicétur.
Iudex ergo cum sedébit,
quidquid latet, apparébit:

išvaduoti iš šios nuodémės.

Gradualas

4 Est 2, 34 ir 35. Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

Ps 111, 7. **V.** Teisusis bus minimas amžinai; piktų kalbų nebebijos.

Traktas

Išrišk, Viešpatie, visų mirusių tikinčiųjų vėles iš visokių nusikaltimų pančių. **V.** Ir Tavo malonei padedant, tebūna jos vertos išvengti bausmės nuosprendžio. **V.** Bei džiaugtis amžinosios šviesos palaima.

Sekvencija

Diena rūstybės, diena toji
pavers pasaulį į pelenus,
kaip liudija Dovydas ir Sibilė.
Koksai bus drebėjimas,
kai ateis teisėjas,
visus griežtai ištirsiantis!
Trimitas, skleidžiąs nepaprastą garsą
visų kraštų kapuose,
sušauks visus priešais sostą.
Mirtis ir gamta nusters,
kai prisikels kūrinys,
turintis atsakyti teisiančiam.
Atneš prirašytą knygą,
kurioje bus viskas,
už ką pasaulis teisiamas.
Tad kai teisėjas atsisės,
visa, kas slapta, pasirodys,

nil multum remanēbit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
quem patrónum rogatúrus,
cum vix iustus sit secúrus?
Rex treméndæ maiestátis,
qui salvándos salvás gratis,
salva me, fons pietátis.
Recordáre, Iesu pie,
quod sum causa tuæ viæ:
ne me perdas illa die.
Quærens me, sedísti lassus:

redemísti Crucem passus:
tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ultiónis,
donum fac remissiónis
ante diem ratiónis.
Ingemísco, tamquam reus:
culpa rubet vultus meus:
supplicánti parce, Deus.
Qui Maríam absolvísti,
et latrónem exaudísti,
mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
sed tu bonus fac benígne,
ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,
et ab hoedis me sequéstra,
státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
flammis ácribus addíctis:
voca me cum benedíctis.
Oro supplex et acclínis,
cor contrítum quasi cinis:
gere curam mei finis.
Lacrimósa dies illa,

niekas neliks nenubausta.
Ką aš vargšas tada sakysiu?
Ką šauksiuos užtarėju,
kai ir teisusis bus vargiai saugus?
Baisios didybės Karaliau,
kurs už dyką gelbsti žūstančius,
gelbėk mane, gerumo šaltini.
Atmink, malonūsij Jėzau,
kad esu Tavo kelio priežastis,
nepražudyk manęs tą dieną.
Ieškodamas manęs, prisėdai pavargęs,
atpirkai kančia ant kryžiaus –
toks vargas tenebūna veltui.
Teisingai baudžiantis teisėjau,
suteik atleidimo dovaną
dar prieš atskaitos dieną.
Dejuoju lyg kaltinamasis,
kaltė nurausvina man veidą,
atleisk maldaujanciam, Dieve.
Tu išrišai Mariją
ir išklausei plėšiką,
o ir man davei viltį.
Mano maldos nevertos,
bet Tu, gerasis, būk maloningas,
kad nedegčiau amžinoj ugnij.
Suteik vietą tarp avių
ir atskirk mane nuo ožių,
pastatydamas į dešinę pusę.
Įrodęs prakeiktųjų kaltę,
karštomis liepsnomis pasmerkęs,
pašauk mane su palaimintaisiais.
Meldžiu parpuolęs ir sulinkęs,
sutrinta į pelenus širdimi,
pasirūpink mano galu.
Ašarų pilna toji diena,

Qua resúrget ex favilla
iudicándus homo reus.
Huic ergo parce, Deus:

Pie Iesu Dómine,
dona eis réquiem. Amen.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem. (Ioann 6, 37–40)

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non eíciam foras: quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius, qui misit me. Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est autem volúntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Fílium et credit in eum, hábeat vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium

Dómine Iesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánnimas ómnium fidélium defunctórum de poenis inférni et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchæl repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti et sémini eius. **V.** Hóstias et preces tibi, Dómine, lau-

kai prisikels iš pelenų.
Kaltas žmogus teismui;
tad atleisk šiems (mirusiems), Dieve.
Gerasis Viešpatie Jėzau,
suteik jiems atilsį. Amen.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 6, 37–40)

Anuo metu: Jėzus kalbėjo žydų minioms: „Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane aš neatstumsiu, nes aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė. O mano Siuntėjo valia reikalauja, kad nepražudyčiau nė vieno, kuriuos jis man pavedė, bet kad prikelčiau juos paskutiniąją dieną. Tokia mano Tėvo valia, kad kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; todėl aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną.“

Ofertorijus

Viešpatie Jėzau Kristau, garbės Karaliau, išvaduok visų mirusių tikinčiųjų vėles iš pragaro bausmių ir iš gilios bedugnės. Išvaduok jas iš liūto nasrų, kad nepagrobtų jų požemis, kad neprapultų tamsybėse, bet šventasis vėliavnešys Mykolas teįveda jas į šventąją šviesą, * kurią kadaise pažadėjai Abraomui ir jo sėklai. **V.** Viešpatie, atnašaujame

dis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fáчимus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promísisti et sémini eius.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, pro quibus tibi offérimus sacrificium laudis; ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dominum nostrum...

Praefatio defunctorum

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. In quo nobis spes beátæ resurrectiós effúlsit, ut, quos contrístat certa moriéndi condíció, eósdem consolétur futúrá immortalitátis promíssio. Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur: et, dissolúta terréstris huius incolátus domo, ætérna in cælis habitátio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dóminatióibus cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes: Sanctus.

aukas ir maldas Tavo šlovei. Priimk jas už vėles, kurias šiandien prisimename. Leisk joms, Viešpatie, pereiti iš mirties į gyvenimą, kurį kadaise pažadėjai Abraomui ir jo sėklai.

Sekreta

Būk maloningas, Viešpatie, mūsų, maldavimams už Tavo tarnų ir tarnaičių vėles, už kurias mes aukojame Tau šlovinimo auką, kad jas teiktumeisi priskirti savo šventųjų bendrijai. Per mūsų Viešpatį...

Gedulingoji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų, mūsų Viešpatį. Jame mums nušvito palaiminto prisikėlimo viltis, kad liūdėdami dėl tikros būtinybės mirti, būtume paguosti būsimo nemirtingumo pažado. Juk Tavo tikintiesiems, Viešpatie, gyvenimas pakeičiamas, bet ne atimamas, o sugriuvus šio žemiškojo gyvenimo namams, paruošiamas amžinas būstas danguje. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Communio

Esdr. 2, 35 et 34. Lux ætérna lúceat eis, Dómine: Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. **V.** Requiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, Dómine: ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum, his purgátæ sacrificiis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiant sempitérnam. Per Dominum nostrum...

Komunija

Est 2, 35 ir 34. Amžinoji šviesa jiems tešviečia, Viešpatie, su tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras. **V.** Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia su tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras.

Postkomunija

Suteik, meldžiame Tave, Viešpatie, kad Tavo tarnų ir tarnaičių vėlės, šiomis aukomis apvalytos, gautų atleidimą ir kartu amžinąjį atilsį. Per mūsų Viešpatį...

TREČIOSIOS MIŠIOS

Introitus

4 Esdr. 2, 34 et 35. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Ps. 64, 2–3. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Ierúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Collecta

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpé-

Introitas

4 Est 2, 34 ir 35. Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.

Ps 64, 2–3. Tau, Dieve, pritinka giesmė Sione, ir tau reikia ištesėti įžadus Jeruzalėje. Išklausk mano malda, pas tave tenueina kiekvienas kūnas.

Kolekta

Dieve, dovanojantis nuodėmių atleidimą ir trokštantis žmonių išganymo, meldžiame Tavo gailestingumą, kad, užtariant palaimintajai Marijai, nekalčiausiai Mergelei, ir visiems Tavo šventiesiems, teiktumeisi atvesti į amžinąją laimę savo tarnų ir

tuæ beatitúdinis consórtium perve-
níre concédas. Per Dominum nost-
rum...

Lectio

*Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioán-
nis Apóstoli (Apoc. 14, 13)*

In diébus illis: Audívi vocem de
cælo, dicentem mihi: Scribe: Beáti
mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Amodo iam dicit Spíritus, ut re-
quíescant a labóribus suis: ópera
enim illórum sequúntur illos.

Graduale

*4 Esdr. 2, 34 et 35. Réquiem ætér-
nam dona eis, Dómine: et lux per-
pétua lúceat eis.*

*Ps. 111, 7. V. In memória æténa
erit iustus: ab auditióne mala non
timébit.*

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium
fidélium ab omni vínculo delic-
tórum. **V.** Et grátia tua illis succu-
rrénte, mereántur evádere iudícium
ultiónis. **V.** Et lucis ætérynæ beati-
túdine pérfrui.

Sequentia

Dies iræ, dies illa
solvat sæclum in favílla:
teste David cum Sibýlla.
Quantus tremor est futúrus,
quando iudex est ventúrus,
cuncta stricte discussúrus!
Tuba, mirum spargens sonum

tarnaičių vėles, kurios išėjo iš šio
pasaulio. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

*Skaitinys iš šventojo apaštalo Jono
Apreiškimo knygos. (Apr 14, 13)*

Anomis dienomis: Aš išgirdau iš
dangaus balsą, kuris liepė: „Rašyk:
„Nuo šiol bus palaiminti mirusieji,
kurie miršta Viešpatyje. Taip, – sa-
ko Dvasia, – jie turi atilsėti nuo savo
vargų, nes jų darbai juos lydi.“

Gradualas

*4 Est 2, 34 ir 35. Amžinąjį atilsį
duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji
šviesa jiems tešviečia.*

*Ps 111, 7. V. Teisusis bus minimas
amžinai; piktų kalbų nebebijos.*

Traktas

Išrišk, Viešpatie, visų mirusių tikin-
čiųjų vėles iš visokių nusikaltimų
pančių. **V.** Ir Tavo malonei pade-
dant, tebūna jos vertos išvengti bau-
smės nuosprendžio. **V.** Bei džiaugtis
amžinosios šviesos palaima.

Sekvencija

Diena rūstybės, diena toji
pavers pasaulį į pelenus,
kaip liudija Dovydas ir Sibilė.
Koksai bus drebėjimas,
kai ateis teisėjas,
visus griežtai ištirsiantis!
Trinitas, skleidžiąs nepaprastą gar-

per sepúlcrā regiónum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupébit et natúra,
cum resúrget creatúra,
iudicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
in quo totum continétur,
inde mundus iudicétur.
Iudex ergo cum sedébit,
quidquid latet, apparébit:
nil multum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
quem patrónum rogáturus,
cum vix iustus sit secúrus?
Rex treméndæ maiestátis,
qui salvándos salvas gratis,
salva me, fons pietátis.
Recordáre, Iesu pie,
quod sum causa tuæ viæ:
ne me perdas illa die.
Quærens me, sedísti lassus:

redemísti Crucem passus:
tantus labor non sit cassus.
Iuste iudex ultiónis,
donum fac remissiónis
ante diem ratiónis.
Ingemísco, tamquam reus:
culpa rubet vultus meus:
supplicánti parce, Deus.
Qui Maríam absolvísti,
et latrónem exaudísti,
mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
sed tu bonus fac benígne,

są
visų kraštų kapuose,
sušauks visus priešais sostą.
Mirtis ir gamta nustėrs,
kai prisikels kūrinys,
turintis atsakyti teisiančiam.
Atneš pirašytą knygą,
kurioje bus viskas,
už ką pasaulis teisiamas.
Tad kai teisėjas atsisės,
visa, kas slapta, pasirodys,
niekas neliks nenubausta.
Ką aš vargšas tada sakysiu?
Ką šauksiuos užtarėju,
kai ir teisis bus vargiai saugus?
Baisios didybės Karaliau,
kurs už dyką gelbsti žūstančius,
gelbėk mane, gerumo šaltini.
Atmink, malonūs Jėzau,
kad esu Tavo kelio priežastis,
nepražudyk manęs tą dieną.
Ieškodamas manęs, prisėdai pavar-
gęs,
atpirkai kančia ant kryžiaus –
toks vargas tenebūna veltui.
Teisingai baudžiantis teisėjau,
suteik atleidimo dovaną
dar prieš ataskaitos dieną.
Dejuoju lyg kaltinamasis,
kaltė nurausvina man veidą,
atleisk maldaujančiam, Dieve.
Tu išrišai Mariją
ir išklausei plėšiką,
o ir man davei viltį.
Mano maldos nevertos,
bet Tu, gerasis, būk maloningas,

ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,
et ab hoedis me sequéstra,
státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
flammis ácribus addíctis:
voca me cum benedíctis.
Oro supplex et acclínis,
cor contrítum quasi cinis:
gere curam mei finis.
Lacrimósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla
iudicándus homo reus.
Huic ergo parce, Deus:

Pie Iesu Dómine,
dona eis réquiem. Amen.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem. (Ioann. 6, 51–55)

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Iudæi ad ínvicem, dicéntes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen, dico vobis: nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mánducat meam carnem et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam: et

kad nedegčiau amžinoj ugnj.
Suteik vietą tarp avių
ir atskirk mane nuo ožių,
pastatydamas į dešinę pusę.
Įrodęs prakeiktųjų kaltę,
karštoms liepsnoms pasmerkęs,
pašauk mane su palaimintaisiais.
Meldžiu parpuolęs ir sulinkęs,
sutrinta į pelenus širdimi,
pasirūpink mano galu.
Ašarų pilna toji diena,
kai prisikels iš pelenų.
Kaltas žmogus teismui;
tad atleisk šiems (mirusiems), Dieve.
Gerasis Viešpatie Jėzau,
suteik jiems atilsį. Amen.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 6, 51–55)

Anuo metu: Jėzus kalbėjo žydų minioms: „Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną – gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę.“ Tuomet žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?!“ O Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės! Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą,

ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium

Dómine Iesu Christe, Rex glóriae, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de poenis inférni et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promísísti et sémini eius. **V.** Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fáчимus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promísísti et sémini eius.

Secreta

Deus, cuius misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per hæc sacraménta salútis nostræ, cunctórum remissionem tríbue peccatórum. Per Dominum nostrum...

Praefatio defunctorum

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Chri-

ir aš jį prikelsiu paskutiniają dieną.“

Ofertorijus

Viešpatie Jėzau Kristau, garbės Karaliau, išvaduok visų mirusių tikinčiųjų vėles iš pragaro bausmių ir iš gilios bedugnės. Išvaduok jas iš liūto nasrų, kad nepagrobtų jų požemis, kad neprapultų tamsybėse, bet šventasis vėliavnešys Mykolas teįveda jas į šventąją šviesą, * kurią kadaise pažadėjai Abraomui ir jo sėklai. **V.** Viešpatie, atnašaujame aukas ir maldas Tavo šlovei. Priimk jas už vėles, kurias šiandien prisimename. Leisk joms, Viešpatie, pereiti iš mirties į gyvenimą, kurį kadaise pažadėjai Abraomui ir jo sėklai.

Sekreta

Dieve, kurio gailestingumas be ribų, priimk maloningai nuolankias mūsų maldas ir per šiuos mūsų išganymo sakramentus suteik visų mirusių tikinčiųjų vėlėms, kurias Tu pakviete išpažinti Tavąjį vardą, nuodėmių atleidimą,. Per mūsų Viešpatį...

Gedulingoji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per

stum, Dóminum nostrum. In quo nobis spes beátæ resurrectiõnis effúlsit, ut, quos contrístat certa moriéndi condíció, eósdem consolétur futúrá immortalitátis promíssio. Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur: et, dissolúta terréstris huius incolátus domo, æténa in cælis habitátio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominationibus cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes: Sanctus.

Communio

Esdr. 2, 35 et 34. Lux æténa lúceat eis, Dómine: Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. **V.** Requiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus: ut ánimæ fratrum, propinquórum et benefactorum nostrórum, pro quibus hoc sacrificium laudis tuæ obtúlimus maiestáti; per huius virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem. Per Dominum nostrum...

Kristu, mūsu Viešpatī. Jame mums nušvito palaiminto prisikēlīmo viltis, kad liūdēdami dēl tikros būtīnībēs mirtī, būtūme paguosti būsimo nemirtingumo pažādo. Juk Tavo tikintiesiems, Viešpatie, gyvenimas pakeičiamas, bet ne atimamas, o sugriuvus šio žemiškojo gyvenimo namams, paruošiamas amžinas būstas danguje. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Est 2, 35 ir 34. Amžinoji šviesa jiems tešviečia, Viešpatie, su tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras. **V.** Amžinąjį atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa jiems tešviečia su tavo šventaisiais per amžius, nes esi geras.

Postkomunija

Meldžiame Tave, visagali ir gailėstingasis Dieve, suteik, kad Tavo tarnų ir tarnaičių vėlės, už kurias mes Tavo didybei šią garbės auką aukojame, šio Sakramento galia iš visų kalčių išrištos, dėl Tavo gailėstingumo įgytų amžinosios šviesos laimę. Per mūsų Viešpatį...